

Barraca del Ferreret I

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	El Soler
Emplaçament	En el camí entre Cal Ferreret i l'Oliva, puja un camí on a l'esquerra trobem la barraca.
Alçada:	596

Coordenades:

Latitud:	41.75641
Longitud:	1.45411
UTM Est (X):	371484
UTM Nord (Y):	4623886

Classificació

Número de fitxa	08036 - 107
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Tot i que no pateix problemes en l'estructura vertical, la coberta s'esfondrarà a curt termini.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A001001540000GW
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dj., 27/06/2013 - 02:00

Descripció

Barraca de planta circular, situada en un camí que puja entre Cal Ferreret i Ca l'Oliva. Per a la seva construcció s'utilitzaren pedres més aviat planes, posades l'una sobre de l'altra. Per falcar-ho se'n feien servir de petites, es posaven si fa no fa per filades inclinant-les una mica cap a fora per tal de poder expulsar l'aigua de la pluja.

A l'interior la cúpula es comença des de baix, la seva tendència és cònica finalitzant en una gran llosa. La plata, sobretot l'interior, acostuma a ser molt irregular. L'exterior sol estar ben acabat i la teulada és més aviat de forma semiesfèrica i es troba coberta de terra, on es forma vegetació espontània. La porta d'accés s'orienta a l'nord-est, amb una llinda senzilla.

L'estat de conservació és millorable. Està envoltada de vegetació i camps de conreu.

Observacions:

Nom donat per proximitat a Cal Ferreret

Història

La barraca de vinya és una construcció obrada en pedra seca que tenia diferents usos, ja fos aixopluc, per guardar-hi eines o alberg de bestiar, etc. Per a la construcció d'aquests habitatges s'utilitzen materials que es tenen més a l'abast.

Normalment són de planta quadrada o circular i estan construïdes seguint la tècnica de la pedra seca amb diverses filades de pedres que a la coberta es van tancant a mesura que guanyen en alçada.

Amb l'arribada de la fil·loxera comença un retrocés important que finalitzà amb la mecanització dels camps.

Bibliografia

MARTÍN I VILASECA, Fèlix; PREIXENS I LLEVADOT, Josep (2005). Les construccions de pedra seca. Lleida: Pagès editors.

MORA, Josep (coord.) (2001). Les cabanes i els marges: 1r Curset d'Estiu sobre Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 7 a l'11 d'agost de 2000. Cervera: Associació Amics de l'Arquitectura Popular.

